

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/33/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1719201737
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1719201737.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci navrhovateľa: R. E., F. XX.X.XXXX, T. U. XX, T., štátny občan SR, práv. zast. JUDr. Rudolf Suran, advokát, so sídlom Osloboditeľská 26, Bratislava proti odporkyni: O. D. E., F. XX.X.XXXX, T. U. XX, T., štátny občan SR v konaní Z. F. F. Z., na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 10. októbra 2019 č.k. 44C 12/2019-59 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením zo dňa 10. januára 2020 č.k. 44C 12/2019-112 p o t v r d z u j e.
Odporkyni nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením v spojení s opravným uznesením zo dňa 10. januára 2020 č.k. 44C 12/2019-112 súd prvej inštancie zamietol návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal uloženia odporkyni povinnosti vydať žalobcovi kľúče od brány a dverí, ktoré umožňujú vstup do nehnuteľností nachádzajúcich sa U. K. XX R. T. zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným Ú. J., P. Z., pre Z. J., Z. T., P. Ú. T. a to: parcela registra „C“ č. XXX/X o výmere 308 m², druh pozemku záhrady; pozemok parcela registra „C“ č. XXX/X o výmere 299 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria; pozemok parcela registra „C“ č. XXX/X o výmere 114 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria; stavba rodinný dom s rozostavanou prístavbou so súpisným číslom XXX, postavený na pozemku parcele registra „C“ č. XXX/X, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria; stavba rozostavaná garáž na parcele registra „C“ č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 36 m² a povinnosť umožniť a nebrániť mu vstup na tieto nehnuteľnosti.
Odporkyni nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Vychádzal zo skutkového vymedzenia návrhu navrhovateľom tým, že Okresný súd Pezinok v konaní 10C/102/2015 rozsudkom zo dňa 19.4.2018 zamietol žalobu odporkyne, ktorou sa táto domáhala, aby bol vylúčený z užívania nehnuteľností na U. XX R. T., ktoré obaja vlastní a ktoré sú v bezpodielovom spoluvlastníctve strán sporu. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.5.2019, č.k. 8Co 5/2019, pričom oba rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 30.7.2019. Žalobou mala odporkyňa podľa jeho názoru v pláne zlegalizovať svoje protiprávne konanie (po podaní návrhu na rozvod a následnom návrhu na vyporiadanie BSM z jeho strany). V auguste 2012 odporkyňa vymenila zámky na bráne a odvtedy až doposiaľ ho odmieta vpustiť na jeho majetok, na ktorý sa viackrát pokúšal dostať a to aj s pomocou polície, avšak odporkyňa vlastným telom mu bránila vstúpiť. Policajti voči nej nezakročili a poradili mu podať na ňu oznámenie o priestupku, avšak za priestupok nebola postihnutá. Mal za to, že tomu tak bolo preto, lebo je zamestnankyňou Okresného úradu v Senci, katastrálny odbor, ktorý sa nachádza v tej istej budove ako odbor vybavujúci priestupkové konanie. Z dôvodu bezvýslednosti svojich pokusov sa prechodne prestal pokúšať vstúpiť na svoj majetok, avšak domáhal sa toho iným spôsobom, vrátane svojej obrany v konaní 10C/102/2015 a tohto

návrhu. Ďalej uviedol, že odporkyňa dlhodobo porušuje jeho ústavné právo - vlastnícke právo, a čo je zavrhnutiahodnejšie, že je štátna úradníčka na úseku katastra nehnuteľností. Súd zamietli žalobu žalovanej, ktorou chcela docieľiť obmedzenia jej vlastníckeho práva. Počas celých 4 rokov v súdnom konaní ho osočovala ako psychopata - alkoholika. Nechcel vyhrocovať situáciu, keď videl ako mu odporkyňa bráni vo vstupe, je to veľmi vyčerpávajúce a ponižujúce ľudskú dôstojnosť. Po tom, čo viackrát videl, aká je polícia bezmocná voči arogancii odporkyne, prestal do Bernolákova chodiť, čo neznamená, že rezignoval na svoje práva. To, že sa žalovaná a dcéry správajú nenormálne a zahŕňajú ho urážkami, vulgarizmami a krikom, keď sa chce dostať na svoje pozemky, nemôže byť dôvodom, aby mu tento fakt bol na ujmu pri rozhodovaní súdu o jeho právach. Aj keď bol v uvedených súdnych konaniach úspešný, rozsudky nie sú exekučným titulom vhodným na nútený výkon jeho práva. Deklarujú len, že nie sú dôvody na jeho vylúčenie z užívania spoločného majetku a že ho žalovaná osočovala, klamala a jednostranne interpretovala fakty o ňom. Síce má v zmysle listu vlastníctva ako spoluvlastník právo vstupovať na svoj majetok a užívať ho, ale potrebuje aj účinný exekučný titul, ktorý bude v prípade potreby efektívnou ochranou proti bezprávnemu stavu, ktorý odporkyňa vytvorila a naďalej ho udržuje. Mal za to, že nemôže byť na jeho ťarchu, že skôr nepodal takýto návrh alebo žalobu na ochranu svojich vlastníckych práv. Okrem toho sa snažil dostať na svoje pozemky pomocou polície a viedol so žalovanou konanie pod sp.zn. 10C/102/2015, ktorým sa táto usilovala s pomocou dcér a ťažko vyvrátiteľných obvinení vylúčiť ho z užívania nehnuteľností. Zároveň je vedené aj konanie o vyporiadanie BSM, sp.zn. 6C/238/2014, avšak toto je zdĺhavé, nakoľko odporkyňa robí obštrukcie, všetko vyžaduje plno energie, času a aj značné finančné prostriedky. Jeho snahy domôcť sa svojich práv bez súdu boli bezúspešné, v tejto situácii nemá vôbec dosah na predmet svojho vlastníctva a jeho vlastnícke práva sú len na papieri. Tento stav trvá už príliš dlho na to, aby bol udržateľný bez rýchleho zásahu súdu. V tomto vedel danosť potreby nariadenia neodkladného opatrenia s tým, že plánuje podať aj žalobu, avšak tá v sebe neobsahuje taký potenciál rýchlej a efektívnej ochrany jeho vlastníckych práv ako inštitút neodkladného opatrenia.

4. Z listinných dôkazov predložených navrhovateľom mal súd prvej inštancie preukázať, že manželstvo strán sporu bolo dňa 20.3.2013 rozsudkom č. k. 11P/254/2012 - 28 rozvedené, strany sporu sú vlastníkami nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom v Bratislave, P. Ú. T. a to: parcela registra „C“ č. XXX/X o výmere 308 m², druh pozemku záhrady; pozemok parcela registra „C“ č. XXX/X o výmere 299 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria; pozemok parcela registra „C“ č. XXX/X o výmere 114 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria; stavba rodinný dom s rozostavanou prístavbou so súpisným číslom XXX, postavený na pozemku parcele registra „C“ č. XXX/X, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria; stavba rozostavaná garáž na parcele registra „C“ č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 36 m², že žalobca sa niekoľkokrát domáhal vstupu na predmetné nehnuteľnosti, pričom mu v tom bolo zo strany žalovanej bránené. Odporkyňa podala žalobu na vylúčenie žalobcu z užívania nehnuteľností, o ktorej bolo rozhodnuté Okresným súdom Pezinok rozsudkom č. k. 10C/102/2015 zo dňa 19.4.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Co/5/2019 - 467 zo dňa 21.5.2019, ktorým bola žaloba odporkyne zamietnutá.

5. Po právnej stránke súd prvej inštancie vychádzal z ustanovení § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 343 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

6. Vysvetlil opodstatnenie inštitútu neodkladného opatrenia s poukazom na to, že cieľom neodkladného opatrenia je úprava faktických a nie právnych vzťahov medzi stranami sporu. Potreba úpravy právnych pomerov medzi sporovými stranami musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. To, či je potrebné bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, avšak táto musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia.

7. Ako prvé súd prvej inštancie skúmal, či navrhovateľ osvedčil splnenie základných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia, a síce či žalobca osvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov v zmysle ustanovenia § 325 ods. 1 CSP z dôvodu, že druhá podmienka ohrozenia exekúcie v prejednávanej veci neprichádzala do úvahy. V danom prípade dospel k záveru, že navrhovateľ neosvedčil potrebu bezodkladného zásahu súdu do pomerov strán sporu. Podľa jeho názoru nebola navrhovateľom preukázaná, resp. ani osvedčená existencia takých skutočností, z ktorých by v súčasnej dobe vyplývala bezprostredná hrozba ujmy na jeho právach a z toho vyplývajúca potreba urýchlenej a neodkladnej úpravy pomerov strán sporu takým rozhodnutím súdu, akým je neodkladné opatrenie.

8. S poukazom na ustanovenia § 143 a § 144 Občianskeho zákonníka mal za zrejmé, že navrhovateľ ako bezpodielový spoluvlastník je oprávnený predmetné nehnuteľnosti užívať a teda predloženými dokladmi bolo osvedčené jeho právo k týmto nehnuteľnostiam. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je však potrebné v zmysle ustanovenie § 325 ods. 1 CSP aj to, aby bolo preukázaná potreba bezodkladnej úpravy pomerov, a tá podľa neho preukázaná nebola. Z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že v doposiaľ nevyporiadanom bezpodielovom spoluvlastníctve majú strany sporu predmetné nehnuteľnosti v Bernolákove, s tým, že odporkyňa užíva tieto nehnuteľnosti sama (resp. spolu s jej dcérami) a to už od roku 2012, kedy sa navrhovateľ sám dobrovoľne z predmetných nehnuteľností odsťahoval k svojej terajšej partnerke. Pokiaľ teda navrhovateľ neužíva nehnuteľnosti v Bernolákove a z týchto sa dobrovoľne odsťahoval, neosvedčil podľa súdu prvej inštancie ujmu, ktorá mu vzniká tým, že nemá prístup a možnosť užívať predmetné nehnuteľnosti v Bernolákove a ktorá by mohla byť odstránená práve neodkladným opatrením súdu. Tomu, že mu nehrozí bezprostredne nejaká zásadná ujma tým, že neužíva predmetné nehnuteľnosti, nasvedčuje samotný návrh, v ktorom navrhovateľ neuviedol z akých dôvodov žiada sprístupniť užívanie nehnuteľností - či je to pre potrebu bývania, užívania úžitkov z nehnuteľností, potreby prístupu do nehnuteľnosti za účelom odnesenia osobných vecí, oprava havarijného stavu nehnuteľnosti. Uviedol, že navrhovateľ v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uvádza len to, že mu je postupom odporkyne bránené vo vstupe na nehnuteľnosti bez uvedenia dôvodu tohto vstupu, pri tvrdenom skutkovom stave žiadal od súdu nariadenie neodkladného opatrenia, avšak bez opory v ustanovení § 325 ods. 1 CSP upravujúcom podmienky, za ktorých môže súd nariadiť neodkladné opatrenie, a bez uvedenia konkrétnych údajov o bezprostrednej ujme, ktorá mu vznikla, resp. hrozí, že mu vznikne.

9. Súd prvej inštancie nemal pochybnosti o vlastníckom práve navrhovateľa k nehnuteľnostiam, nakoľko uvedená skutočnosť mal za dostatočne preukázanú výpisom listu vlastníctva č. XXXX, že nehnuteľnosti sú v bezpodielovom spoluvlastníctve strán sporu. Nemal však za preukázanú potrebu bezodkladnosti úpravy pomerov strán sporu tak, ako to predpokladá inštitút neodkladného opatrenia. Konštatoval, že navrhovateľ sa už pred rokmi zo spoločných nehnuteľností dobrovoľne vysťahoval a toho času žije s partnerkou v obci Paka. Týmto krokom samozrejme nedošlo k vzdaniu sa možnosti nehnuteľnosti užívať, nakoľko vlastnícke právo navrhovateľa naďalej trvá. Navrhovateľ nebol ani v konaní sp.zn. 10C/102/2015 napriek snahe odporkyne vylúčený z užívania nehnuteľností. Mal za nesporné, že odporkyňa výmenou zámkov na vstupných dverách do rodinného domu a na vstupnej bráne obmedzila navrhovateľa v jeho možnosti užívať predmet svojho vlastníctva, avšak spôsob, akým sa navrhovateľ domáha ochrany svojich práv, nemal za zvolený správne. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nie je odkázaný na užívanie nehnuteľností v bezpodielovom spoluvlastníctve, už niekoľko rokov býva v inej obci a tento stav nebol zapríčinený výmenou zámkov, ale jeho odchod bol jeho dobrovoľným rozhodnutím, má súd prvej inštancie za to, že ním tvrdené skutočnosti neodôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Navrhovateľ tak podľa neho neosvedčil skutočnosti umožňujúce prijať záver o hrozbe bezprostrednej ujmy, ktorá neznesie odklad a vyžaduje úpravu práv a pomerov, považoval jeho návrh na nariadenie ním navrhovaného neodkladného opatrenia za nedôvodný.

21. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a odporkyni, úspešnej v konaní, nárok na náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že nemá doposiaľ vedomosť o tomto konaní a ani jej v zmysle ust. § 331 CSP nebude doručované uznesenie.

22. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a žiadal ho zmeniť a jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť. Poukázal na čl. 3 ods. 2 CSP a mal za to, že sa netreba držať len písomného práva, ak by to odporovalo spravodlivosti a vytýkal tak súdu prvej inštancie, že ignoroval čl. 3 ods. 2 CSP a ústavnoprávnu judikatúru, že nemožno pri interpretácii zákonných ustanovení tolerovať prílišný formalistický prístup, ktorý vedie k zjavnej nespravodlivosti, všeobecný súd tak nie je viazaný doslovným znením zákona, ale môže sa od neho odchýliť. Súd prvej inštancie podľa neho v rozpore s ust. § 194 CSP ignoroval rozhodnutia súdov a poukázal na rozsudok Okresného súdu v Pezinku v konaní sp.zn. 10C 102/2015 z 19.4.2018, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.5.2019 sp.zn. 8Co 5/2019, ktorým zamietli žalobu žalovanej o jeho vylúčenie z užívania predmetnej nehnuteľnosti a uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 4.8.2015 sp.zn. 6Co 375/2015, ktorým bol zamietnutý návrh odporkyne na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým zmenil uznesenie Okresného súdu v Pezinku, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým mu bol zakázaný vstup na ich spoločné nehnuteľnosti. Urobil tak na základe nepreukázaných a nepravdivých tvrdení žalovanej. Uviedol, že nechce poškodiť odporkyňu, chce len umožnenie mu vykonávať jeho

vlastnícké práva tak, ako ich vykonáva odporkyňa. Namietal, že pre súd prvej inštancie boli nedostatočné dôvody, že sedem rokov mu odporkyňa bráni vo vstupe na nehnuteľnosti a nerešpektuje okrem iného ani tri súdne rozhodnutia vydané v rokoch 2015, 2018, 2019. Vytýkal súdu prvej inštancie, že označil nám zvolený spôsob na ochranu jeho vlastníckeho práva za nesprávny, avšak neuviedol, aký spôsob je správny a efektívny (teda rýchly vzhľadom na okolnosti prípadu), keď žalovaná sedem rokov porušuje jeho práva, pričom 5-ročné konanie o vyporiadanie BSM nie je skončené a rozsudok v konaní sp.zn. 10C 102/2015 odporkyňa nerešpektuje. Súd prvej inštancie podľa neho výkon jeho vlastníckych práv podmieňuje podmienkami, ktoré nevyžaduje od odporkyne a ktoré nevyplývajú ani z ústavy ani zo zákona, zakotvuje tak tézu o nerovnoprávnom postavení spoluvlastníkov. Súd prvej inštancie priznal vedomosť o dlhodobom protiprávnom konaní odporkyne, avšak toto ignoroval alebo pričítal na jeho ľarchu. Napadnuté uznesenie vyvoláva podľa neho pocit jednostrannej a nevyváženej argumentácie, keďže nespomína ďalšie ním doložené doklady na podporu jeho nároku. Poukázal na policajné záznamy z roku 2013, z ktorých okrem iného vyplývajú priznania odporkyne, že vymenila zámky, nepúšťa ho s dcérami na ich spoločný majetok, vyfackala ho a následne odkráčala na zmrzlinu, na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 4.8.2015 sp.zn. 8Co 375/2015, ktorým bolo zamietnuté neodkladné opatrenie odporkyne na nevstupovanie ním na predmetnú nehnuteľnosť, zápisnicu o pojednávaní zo dňa 4.11.2016 v konaní sp. zn. 10CC 102/2015, z ktorej vyplývajú nenormálne tvrdenia, zdôvodnenia a priznania odporkyňou vyvolaného protiprávneho stavu, Čestné vyhlásenie zo dňa 4.5.2017 dcér, ktoré deklaruje starostlivosť odporkyne o udržiavanie nehnuteľnosti a jeho nezáujem o starostlivosť, pričom mlčia o tom, že mu je táto starostlivosť znemožňovaná práve ich matkou a nimi, vyjadrenie odporkyne z 1.9.2017, v ktorom je okrem iných absurdných vyhlásení odporkyne aj výčitkami od nej že sa nestará o nehnuteľnosti., podanie odporkyne zo dňa 6.12.2018 v konaní sp.zn. 6C 238/2014 o vyporiadanie BSM, že sa nestará o dom od roku 2012 (kedy vymenila zámky), vyjadrenie odporkyne aj čestné vyhlásenie dcér, obsahujúce osočovania, že sa nestará o udržiavanie nehnuteľnosti, hoci práve ony mu v tej starostlivosti bránia- to ho má poškodiť v konaní o vyporiadanie BSM, záznam z oznámenia o priestupku spísaného políciou v Bernolákove zo dňa 11.8.2019, z ktorých dokladov vyplývajú údaje o protiprávnom konaní odporkyne, jeho listy zo dňa 27.4.2019 a 4.9.2019, adresované odporkyni, ktorými ju vyzýva, aby mu nebránila vstupovať na nehnuteľnosti, ktoré výzvy ignorovala, list jeho advokáta advokátke odporkyne zo dňa 9.9.2019, aby sa pričinila o nápravu protiprávneho stavu a prestala utvrdzovať svoju klientku v protiprávnom konaní a nerešpektovaní súdnych rozhodnutí. Vytýkal tiež súdu prvej inštancie, že neuviedol konkrétne, ktoré fakty a doklady vrátane troch rozhodnutí súdov a prečo nie sú dostatočným dôvodom pre jeho rýchlu právnu ochranu voči odporkyni, ktorá trvá sedem rokov a táto napriek rozhodnutiam súdov porušuje zákon. Mal za to, že žiaden zákon neukladá mu zdôvodniť vstup na svoj majetok a že sa odsťahoval pre manželské nezhody z domácnosti v Bernolákove, nemôže byť zákonným dôvodom, aby nesmel vstupovať na svoj majetok a musel sa ho doprosovať pred odporkyňou nejakými odôvodneniami. Odporkyňa porušuje jeho práva, keď mu znemožňuje vstup na pozemok. Uviedol, že s odporkyňou sa rozviedol po 22 rokoch manželstva a s novou partnerkou žil v jej byte, ku ktorému nemá žiaden právny vzťah a tvrdenie súdu prvej inštancie, že nie je odkázaný, označil za relatívne, keď oznámil, že z osobných dôvodov sa musí odsťahovať do domu v Bernolákove a treba spísať list odporkyni v tomto zmysle.

23. Odporkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že navrhovateľ sa v júni 2012 odsťahoval k svojej priateľke do R. H., prestal sa podieľať na udržiavaní domácnosti, od roku 2012 nepodieľal sa na platbách, neplatil výživné na dcéry. Zistila, že počas jej neprítomnosti sa opakovane strácali spoločné veci potrebné na chod domácnosti, že navrhovateľ poškodzuje bývanie a preto z dôvodu ochrany bývania bola nútená vymeniť zámky, v dome majú tiež osobné veci. Agresívne správanie sa navrhovateľa neprestalo ani po rozvoze manželstva v roku 2013, od roku 2014 prebieha konanie o vyporiadanie BSM, ktoré nie je skončené. Množstvo trestných oznámení konfliktov, fyzické napádanie navrhovateľom riešila v roku 2015 podaním neodkladného opatrenia na zákaz vstupu na nehnuteľnosť. Polícia jej sama navrhla, aby „návrštev“ navrhovateľa vyriešila na súde, pretože ním podávané pravidelné trestné oznámenia boli cielené a neopodstatnené, vždy ho musela polícia vyviešť z pozemku pre jeho agresívne správanie. Uviedla, že v konaní o zamedzenie mu vstupu na nehnuteľnosť navrhovateľ sa vyjadril, že on nechce užívať nehnuteľnosť, on ju chce klen kontrolovať (narúšať ich kľudný život a súkromie). Počas troch rokov sa navrhovateľ zdržal domáhaním sa vstupu a fyzického napádania jej a dcér, pretože konanie bolo aktívne a vedel, že ak by vyvolal konflikt, prehral by súd. Z uvedeného dôvodu jej bol zamietnutý aj návrh na nevstupovanie navrhovateľovi do domu a na nehnuteľnosť Mala za to, že ich vzájomné vzťahy je potrebné vyporiadať čo najrýchlejšie v konaní o vyporiadanie Agresivita navrhovateľa riadeného p. Suranom trvá, aj po ohliadke súdnym znalcom bol

znovu cielene vyvolaný konflikt na pozemku a obaja sa strápnilí pred znalcom aj políciou. Odporkyňa je názoru, že nekoná protiprávne, ak chráni pred navrhovateľom svoje dcéry a ma vnuka, keďže navrhovateľ oplzlo nadával, bol agresívny, má vedomosť o tom, že navrhovateľ požíva alkoholické nápoje v značnom množstve, preto právo na ochranu života a zdravia osôb, voči ktorým násilie smeruje, a ktorých právo je ohrozované, považovala za silnejšie ako právo navrhovateľa, ktoré mu vyplýva zo spoluvlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Dôvod, pre ktorý chce navrhovateľ kľúče od domu je podľa nej ten, aby mohol beztrešne legálne pokračovať nielen v psychickom nátlaku, ale aj vo fyzickom, útočiť na ňu, zasahovať do jej súkromia, obťažovať jej rodinu, vyhadzovať ju z domu, ako to robil v minulosti, robením neporiadku, rozbíjaním nábytku, chcel by ničť a odnášať jej súkromný majetok a majetok jej dcér. Spoločné užívanie nie je možné a navrhovateľ to ani nemá v úmysle, nakoľko je zadĺžený, spláca hypotéku a má vyživovaciu povinnosť voči synovi v Pake. Uviedla, že navrhovateľ je jednoduchý človek a domnieva sa, že H.. J. zastupuje tretiu osobu, ktorá chce získať jej dom a pozemok a spraviť si cez tento prístupovú cestu. Pri ovplyvňovaní navrhovateľa jeho advokátom má reálne obavy.

24. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolanie (§ 379, § 380 CSP), preskúmal vec bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

25. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

26. Podľa § 324 ods. 3 C.s.p. neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

27. Podľa § 325 ods.1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

28. Podľa § 325 ods.2 písm. d/ C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

29. Podľa § 329 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylsuchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

30. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

31. Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je preukázanie potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu alebo preukázanie obavy z ohrozenia exekúcie. Súd vzhľadom na charakter neodkladných opatrení pred ich nariadením nemusí dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci samej. Neodkladné opatrenie však nemožno nariadiť bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o možnej opodstatnenosti uplatneného práva. Zmyslom neodkladného opatrenia je poskytnúť dočasnú ochranu oprávnenej strane sporu a zabrániť zhoršovaniu jeho postavenia, a to napriek tomu, že súd nemá náležite zistený skutkový stav. S ohľadom na vyššie uvedené bolo povinnosťou navrhovateľa osvedčiť opodstatnenosť uplatneného nároku jednak tvrdením a jednak označením vykonať sa majúcich dôkazov, a tiež osvedčiť potrebu bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu alebo obavu z ohrozenia exekúcie.

Súd tak môže nariadiť neodkladné opatrenie, ak je potrebné, aby boli bezodkladne upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by exekúcia bola ohrozená (§ 325 ods. 1 CSP). Opatrenie nie je konečným rozhodnutím a pri jeho zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Neodkladné opatrenie v zásade neprejudikuje práva a záujmy strán sporu. Nemožno ho však vydať iba na základe tvrdení navrhovateľa, bez osvedčenia aspoň základných skutočností umožňujúcich prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a bez osvedčenia neodkladnosti, t. j. takej nalievavosti, príp. hrozby bezprostrednej ujmy, ktorá neznesie odklad a dôvodne vyžaduje úpravu práv pomerov. Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je, aby bolo aspoň osvedčené, že tu existuje určité právo, resp. právny vzťah medzi stranami, že toto právo je porušované alebo ohrozené a že na jeho ochranu je potrebné bezodkladne nariadiť neodkladné opatrenie. Už z označenia „neodkladné opatrenie“ je

zrejme, že musí ísť o naliehavú, bezprostrednú, neodkladnú potrebu úpravy pomerov jeho nariadením. Ako vyplýva z účelu neodkladného opatrenia, súd pred jeho nariadením nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd na základe žalobcom predložených alebo označených dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Je preto povinnosťou navrhovateľa označiť a predložiť dôkazné prostriedky osvedčujúce aspoň základné skutočnosti umožňujúce prijať záver o opodstatnenosti, legálnosti, primeranosti a neodkladnosti navrhovaného neodkladného opatrenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia posudzuje súd len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených listín.

Podstatou inštitútu neodkladného opatrenia je urýchlená ochrana ohrozených alebo porušených práv, ktorú súd poskytuje na základe zjednodušeného a urýchleného procesného postupu. Účelom neodkladného opatrenia je totiž okamžite vytvoriť stav, kedy k porušovaniu alebo ohrozeniu práv strany, ktorá súdnu ochranu požaduje, nebude dochádzať. Pri tomto dôvode bezodkladnej úpravy pomerov ide o existenciu naliehavej a nevyhnutnej potreby upraviť určité právne vzťahy - a to medzi stranou, ktorá navrhuje vydanie neodkladného opatrenia a stranou, ktorej sa má neodkladným opatrením uložiť určitá povinnosť alebo obmedzenie. Potreba naliehavej a nevyhnutnej úpravy pomerov spočíva v tom, že nenariadením neodkladného opatrenia zo strany súdu by vznikol priestor pre konanie, ktoré by vytvorilo nezvratný stav, prípadne pre také konanie, ktoré by viedlo k neodstrániteľným následkom. V rámci existencie potreby bezodkladnej úpravy pomerov súd nariadi neodkladné opatrenie spravidla v takej situácii, kedy danej strane hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, prípadne, ak strane hrozí zhoršenie jej právnej pozície do takej miery, že sa jej viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu.

32. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že navrhovateľ neosvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán a ani obavu z ohrozenia výkonu rozhodnutia (exekúcie), pričom poukazuje na odôvodnenie súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP) a jeho odvolacie námietky nepovažoval za dôvodné. Navrhovateľ vo svojom návrhu skonštatoval skutkový stav týkajúci sa pomerov s odporkyňou a dôvodnosť svojho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňoval tým, že uviedol, že podať tento návrh som sa rozhodol po tom, čo odporkyňa sa mu po svojej prehre v konaní pod sp.zn. 10C 102/2015 drzo vynadala a jasne dala najavo, že rozsudky súdov rešpektovať nebude, v čom ju podporuje aj jej advokátka a odmietli mu vydať kľúče od brány, ako aj tým, že nemá dosah na predmet svojho vlastníctva a jeho vlastnícke práva sú len na papieri a tento stav už trvá príliš dlho, aby bol udržateľný bez rýchleho zásahu súdu, čím je daná aj potreba nariadenia neodkladného opatrenia. Je nepochybné, že navrhovateľ je spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností užívaných odporkyňou a je mu odporkyňou bránené v jeho práve ich užívať, avšak ako aj sám uviedol a ako vyplýva z obsahu spisu tento stav už trvá dlhšie a bezprostrednosť a neodkladnosť nariadenia ním navrhovaného neodkladného opatrenia ničím neodôvodnil a ani žiadnymi dôkazmi nepreukázal. Okrem iného uviedol, že podá aj žalobu vo veci samej. V odvolaní uviedol, že s odporkyňou sa rozviedol a žil s novou partnerkou v jej hypotéku zaťaženom dome, ku ktorému nemá žiadny právny vzťah a aj keď v odvolaní tiež uviedol, že z osobných dôvodov sa musí nasťahovať do domu v Bernolákove, túto skutočnosť ničím nepreukázal. Odvolací súd tak nemal preukázanú ani zmenu pomerov na strane navrhovateľa a jemu bezprostredne hroziacu ujmu na jeho právach.

33. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

34. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1,2 CSP a odporkyňu, úspešnej v odvolacom konaní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko jej v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu

na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie podľa § 421 ods. 2 C.s.p. nie je prípustné v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ C.s.p.